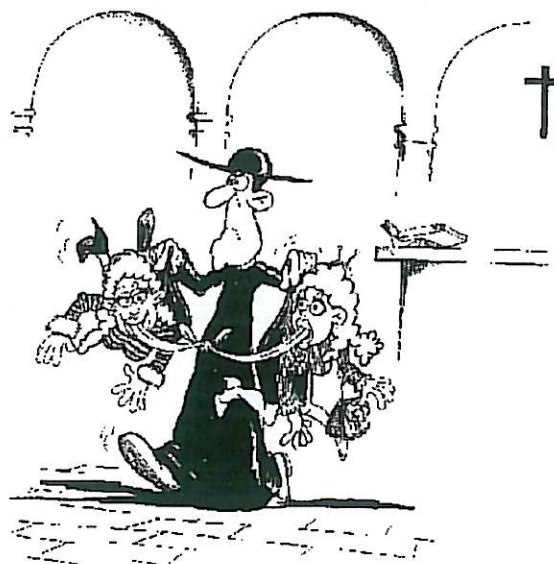

Ministrantské desatero

Ministrant:

1. je vděčný Bohu, že může vykonávat službu u oltáře, snaží se vytrvat v milosti posvěcující a přistupovat ke sv. přijímání
2. je příkladem pro ostatní (nelže, neposmívá se, nekrade, nemluví neslušně, neublíží a umí odpustit)
3. chodí do kostela každou neděli, ve dnech služby a ve svátky
4. přichází vždy včas (minimálně 10 minut přede mší sv.)
5. nejprve pozdraví Pána Ježíše ve svatostánku a potom ostatní v sakristii „Chvála Kristu“ (nebo odpoví „Na věky“)
6. v sakristii zbytečně nemluví (má vypnutý mobil), poslouchá starší, plní přidělené úkoly; po modlitbě přede mší sv. se již v naprosté tichosti připravuje na slavení eucharistie
7. při mši sv. se nahlas, zřetelně a rád modlí i zpívá a pečlivě vykonává každou přidělenou službu; nebaví se, neohlíží na lidi, nesměje, pozorně sleduje mši sv.
8. ruce má sepnuté na hrudi a dbá na všechny postoje při liturgii (stání, klečení, sezení, úklony...)
9. po bohoslužbě své věci řádně uklidí a udržuje všude pořádek a čistotu (případně pomáhá s uklizením ze mše sv.)
10. svou službu vždy začíná i končí s vědomím, že **ministrovat znamená sloužit Bohu** a že svátostné kněžství je krásným a potřebným povoláním